

Klimakamp er klassekamp – og direkte aktion!

Sorte Fane nr. 6 – november 2025

- I anledning af Folkets Klimamarch Kbhvn. 2025

IPCC's indtrængende klimaadvarel Code Red for Humanity udkom allerede august 2021 – mens omfattende naturbrande var ude af kontrol over store dele af kloden. Siden da er situationen kun blevet forværret. – 2024 var det varmeste år nogen sinde målt. Og ca. 2,5 millioner døde af luftforurening fra afbrænding af fossile brændstoffer. Og hvert år dør 3 millioner mennesker som direkte følge af utilstrækkelig klimasikring. Alene antallet af dødsofre for hedeslag er steget 23 % de seneste 30 år. - FN's generalsekretær har krævet handling for at undgå et "klimahelvede", og advaret om, at milliarder af mennesker står over for en ekstrem hede bølgeepidemi .

70 % af verdens lande lever økologisk over evne. Hvis alle andre i verden levede som i det danske samfund, skulle menneskeheden have 4,8 jordkloder til rådighed. Og en vigtig havstrøm i Atlanterhavet (AMOC), der bringer varmt vand fra troperne nordpå, er i færd med at blive svækket af smeltende is fra Arktis. Det er en realistisk mulighed, at den kan nå et "tipping point" i dette århundrede. Måske kan følgen blive et fremtidigt temperaturfald på 5-8 grader i Danmark. Etc., etc.. At en mere & mere katastrofal klimakrise ikke er en fremtidig trussel, men udspiller sig her & nu, er efterhånden tydeligt for enhver.

Dog ikke for den orange diktator i Det Hvide Hus, som har allieret sig med olieindustrien, og synes at have som mål at brænde mest muligt af Jorden af! Og den klike af technofascistiske oligarker & tech-milliardærer ("PayPal-mafiaen"), som er hans egentlige bagmænd,

synes i deres overmod at tro, at de bare selv kan rejse til Mars, eller noget i den retning, når store dele af kloden er blevet ubeboelige for alle os andre, og hundreder af millioner af klimaflygtninge er i bevægelse!

Men også i Europa kan uansvarlige højrepopulistiske bevægelser finde en vis opbakning til deres modstand mod klimapolitik og særligt mod afgifter på forurenende varer. - Ulighedsanalytiker Rune M. Stahl, Oxfam: "Vi har ført klimapolitik uden at gøre noget ved den stigende ulighed. Det, tror jeg, er farligt." (Politiken 8/11 2025). Iflg. en rapport fra World Inequality Lab (Piketty m.fl.) er den rigeste ene procent af verdens befolkning ansvarlig for 41% af udslippet af drivhusgasser. Også i Danmark er klimauligheden udtalt – og voksende. Den rigeste ene procent udleder 8 gange mere pr. person end den fattigste halvdel af befolkningen!

Under det neoliberalistiske regimente, der har søgt at kompensere for verdenskapitalismens årtier lange krise, er uligheden vokset kolossalt. Indgreb imod de rigestes overforbrug, og uproportionalt høje udslip, ville være populært hos mange – men dét tør politikerne ikke!

Og det er de rige lande, der især er ansvarlige for udledningerne, mens det er de fattige lande, der især lider under følgerne. Over 90% af alle klimarelaterede dødsfald sker i u-lande.

Nu, november '25, er der COP 30 i Brasilien. Der er tilmed blevet ryddet en vej gennem den i forvejen truede Amazon-jungle.... Trods alle gode viljer kan det forudsiges, at der næppe kommer mere ud af dette klimatopmøde end af alle de forudgående: Mere af hvad, Greta Thunberg kalder "Bla, bla, bla"! Gennem et kvart århundrede har disse konferencer søgt at løse klimakrisen inden for kapitalismens rammer. Men det er kapitalismen, der er det egentlige problem.

Til gengæld støtte herfra til Folkets Klimatopmøde, også i Belém – den parallelle, alternative internationale konference **People's Summit**, for diverse græsrodsbevægelser som La Via Campesina, og den fælles kamp for klimaretfærdighed!

Den bølge af klimaaktivisme, der blev startet af G. Thunberg og Fridays for Future 2018, kulminerede hurtigt og har ikke formået at genvinde sin tidligere styrke efter Corona-pandemien. Både den etablerede, moderate klimabevægelse og den mere ”radikale” fløj som XR satser på dels ”oplysning”, dels appeller til politikernes gode vilje, nu til Kommunalvalget 2025. Men denne strategi er grundlæggende forfejlet. – Tilstrækkelig viden til at handle for at bremse de konstant stigende CO 2 udledninger og forebygge klimakatastrofe har været tilgængelig i årtier. Og i et kapitalistisk politisk-økonomisk system er det for hele det privilegerede lag af prof. politikere den vigtigste opgave at opretholde *business as usual*.

SVM-regeringen har ladet det agro-industrielle kompleks (Landbrug & Fødevarer) bestemme sin klima- & miljøpolitik, som det fremgår klart af ”Den grønne trepartsaftale” (”Axelborgforliget”). - Intet gennemhuller tydeligere myten om det repræsentative demokrati end den omstændighed, at 0,6 % af den danske befolkning ejer 60 % af jorden, og bruger den til at drive en urentabel, ubæredygtig form for fabrikslandbrug, kunstigt holdt oppe af offentlig støtte (europæiske landmænd får 400 millioner kr. i støtte per år – 1/3 af EU's samlede budget), som bevisligt er til umådelig skade for klima, natur, biodiversitet, folkesundhed, grundvand, indre danske farvande, dyrevelfærd, etc. etc..

Hele ”den politiske klasse” varetager i bund & grund kapitalens interesser, ikke ”de 99 %” af befolkningens. Politikerne får lov til at

forvalte det bestående samfund, men kan ikke sætte sig ud over dettes grund-præmisser. Og kapitalismens grundpræmis er: ekspandér eller dø! Profit frem for alt. Grænseløs vækst, på en begrænset planet. Lig med tyveri fra fremtidige generationer, hvis livsvilkår bliver ødelagt.

Dette er ondets rod, når vi taler klimakrise. Og en klimabevægelse, der ikke 'går til roden', kan ikke tilbyde andet end utilstrækkelige delløsninger, symptombehandling, i værste fald vildledende narrativer (f.eks. om "menneskets" grådige natur).

Hvad, der strategisk er brug for, er selvorganiseret folkelig mobilisering af antikapitalistisk modstand, en arbejderklassebaseret koalition af sociale bevægelser, med et fælles ikke-reformistisk sigte. Ægte demokratisk, strukturel forandring fordrer en massebevægelse, en tilstrækkeligt stor "kritisk masse" af aktive imod systemet. Med ikke-voldelig modstand & civil ulydighed som et nødvendigt taktisk redskab, som både fungerer som protestform & rekrutteringsstrategi.

Et lovende eks. er alliancen mellem tyske buschauffører (fra fagforeningen ver.di) og klimaaktivister (Fridays for Future), der i foråret '24 lukkede bussystemet ned med strejker i 57 tyske byer. "Kampen for klimaet og kampen for ordentlige arbejdsvilkår for arbejderne i den offentlige transport hænger sammen, hvis flere skal ud af bilerne og ind i busserne" (*Solidaritet* 19/4 2024).

Herhjemme kan f.eks. nævnes Klimafældens deltagelse i blokering af Terma-fabrikken ved Århus marts '24 sammen med bl.a. *Palæstina Solidaritetsnetværk*.

Hvad, der her & nu er brug for, er mere direkte aktion!

Konfrontationsparate græsrodsbevægelser, der tør "disrupte" *business as usual!* Som tyske Letzte Generation og Ende Gelände samt franske Soulèvement de la Terre. – Der er inspiration at hente i f.eks. Andreas

Malms: ”Sådan sprænger man en rørledning i luften” (Antipyrene, 2021). (Trods titlen advokerer bogen ikke for økoterrorisme!) – Herhjemme vil vi især fremhæve aktivistgruppen Nødbremsen samt Landsforeningen mod svinefabrikker.

For en klima- & miljøforkæmper er det konventionelle danske fabrikslandbrug, denne kunstigt oppustede gøgeunge, en taktisk hovedfjende! Axelborg burde være blokeret af demonstranter hver eneste uge! (Om agroøkologi, madsuverænitet, og hele det kvalitativt anderledes, primært plantebaserede, regenerative landbrug, der bliver brug for i fremtiden, kan man finde mere viden hos Global Aktion, hvis pjecer om f.eks. internationale handelsaftaler stærkt kan anbefales)

Konklusion: kloden er i feberkræmper, **kapitalismen er sygdommen, kuren er libertær økosocialisme**, et bæredygtigt, retfærdigt, basisdemokratisk, selvforvaltet ligevægtssamfund, med respekt for naturens grænser. Uden klasser, uden statsmagt, decentraliseret, føderalistisk organiseret, uden hierarkier. (Se **Sorte Fane nr. 1**, 2022, Sorte Fane bloggen) – Dette er vores vision, og vores ledetråd er grøn syndikalisme. – Syndikalisme er en klassisk revolutionær græsrodsstrategi for arbejderbevægelsen. (Se **Sorte Fane nr. 3**, 2023) Og efter 40 års non-stop neoliberalistisk klasseoffensiv ”fra oven” er der i dén grad brug for en revitaliseret bevægelse af arbejdere, ikke som en institution, men som et levende, selvorganiseret modstandsfællesskab, hvor medlemmerne bevarer den direkte kontrol over deres egne, udenomsparlamentariske, kamporganisationer, på arbejdspladserne, og i lokalsamfundene. Kampen for ordentlige løn- & arbejdsforhold, og på den lange bane imod selve lønarbejdet, selve den kapitalistiske udbytning (merværdi = ubetalt arbejde), kan ikke overlades til pampere & bureaukrater, men må føres af lønarbejderne selv, klasse mod klasse! Arbejderklasse-modmagt må bygges gennem disruptive

former for fælles kamp, som massestrejker, virksomhedsbesættelser, sabotage, marcher, m.v.. Denne form for organisering ”nedefra” er ’at bygge det ny samfund inden for rammerne af det gamle’. Grøn syndikalisme er kombinationen af den syndikalistiske kamptradition med, økoanarkistisk inspireret, kamp for klimaretfærdighed – antikapitalistisk & antiautoritært. Se ”Workers Solidarity. A Green Syndicalist Webzine” (eastbaysyndicalists.org) og Jeff Shantz: “Green Syndicalism. An Alternative Red/Green Vision” (Syracuse University Press, New York, 2012).

Meget mere inspiration til klimakamp som klassekamp kan man finde bl.a. på hjemmesiden Climate & Capitalism, hvis motto er:

Økosocialisme eller barbari – der er ingen tredje vej!

Vil du være med i kampen? Kontakt anarkistgruppen **Sorte Fane Kbhvn.** på sortefane@protonmail.com. Og check vores hjemmesider sortefane.wordpress.com og sortefane.org.